

TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2018)0513

Raportul anual referitor la punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune

Rezoluția Parlamentului European din 12 decembrie 2018 referitoare la Raportul anual referitor la punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune (2018/2097(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind politica externă și de securitate comună,
- având în vedere articolele 21 și 36 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere Actul final al Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa din 1975, publicat de către Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE),
- având în vedere Tratatul Atlanticului de Nord,
- având în vedere Declarația comună privind cooperarea UE-NATO, din 10 iulie 2018,
- având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) cu privire la responsabilitatea politică¹,
- având în vedere Strategia globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene din 2016,
- având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 7 iunie 2017, referitoare la „O abordare strategică a rezilienței în cadrul acțiunii externe a UE” (JOIN(2017)0021),
- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A8-0392/2018),

¹ JO C 210, 3.8.2010, p. 1.

- A. întrucât mediul de securitate al UE este acum mai volatil, mai imprevizibil, mai complex și mai ambiguu decât în orice moment de la sfârșitul Războiului Rece, confruntându-se cu conflicte interstatale, dezastre naturale, terorism, state eșuate, atacuri cibernetice și războaie hibride; întrucât politicile actuale ale UE ar putea să nu mai fie suficiente pentru a promova o vecinătate stabilă și prosperă; întrucât UE are o responsabilitate din ce în ce mai mare de a-și proteja propria securitate, apărându-și, în același timp, interesele și valorile;
- B. întrucât acțiunea externă a UE are un impact direct asupra vieții cetățenilor noștri, atât în interiorul, cât și în exteriorul Uniunii Europene, fie prin sprijinirea păcii, a cooperării economice, a securității și a stabilității în interiorul și în afara granițelor noastre, prin prevenirea crizelor înainte ca acestea să aibă loc, prin gestionarea lor pentru a evita efectele de propagare negative sau prin înlesnirea soluționării pașnice a conflictelor;
- C. întrucât populația UE este în declin și se estimează că va reprezenta doar 5 % din populația mondială în jurul anului 2050, față de 13 % în 1960;
- D. întrucât se preconizează că mai mult de jumătate din creșterea populației la nivel mondial până în 2050 se va produce în Africa, care se preconizează că va reprezenta 1,3 miliarde din cele 2,4 miliarde de persoane suplimentare de pe planetă; întrucât concentrarea acestei creșteri în unele dintre țările cele mai sărace va conduce la o serie de noi provocări care, dacă nu sunt abordate încă de pe acum, vor avea efecte distructive atât pentru țările în cauză, cât și pentru Uniune;
- E. întrucât este posibil ca, până în 2050, China, SUA și India să fi devenit cele mai mari puteri economice mondiale, cu o putere politică încă și mai mare, în timp ce, într-o redistribuire pe termen lung a importanței economice și politice, niciuna dintre cele mai mari economii din lume nu va fi un stat membru al UE și, prin urmare, Uniunea Europeană se va confrunta cu un echilibru al puterii mondiale total diferit, lucru care va necesita eforturi susținute pentru a întări instituțiile de guvernare la nivel mondial existente;
- F. întrucât noua ordine mondială este caracterizată din ce în ce mai mult de asimetrie, numeroși actori nestatali extinzându-și influența în ultimul deceniu, de la ONG-uri care promovează drepturile omului, comerțul echitabil și gestionarea sustenabilă a resurselor naturale, până la corporațiile transnaționale care influențează politica guvernamentală și activiștii de pe rețelele de socializare care solicită schimbări democratice; întrucât grupările internaționale ale crimei organizate și organizațiile teroriste încearcă să submineze principiile democratice; întrucât, cu toate acestea, multilateralismul de care Europa este profund atașată este pus din ce în ce mai mult sub semnul întrebării, și cu toate acestea nici un actor statal sau nestatal emergent nu poate impune o perspectivă asupra lumii de necontestat;
- G. întrucât mondializarea a crescut interdependența, deciziile luate la Beijing sau la Washington având un impact direct asupra vieților noastre; întrucât, la rândul său, interdependența a dus la informarea opiniei publice mondiale cu privire la necesitatea unor soluții transnaționale pentru problemele transnaționale și a unor organizații multilaterale eficiente pentru a îmbunătăți guvernarea la nivel mondial;
- H. întrucât aproape un sfert din populația lumii trăiește în state sau în societăți fragile; întrucât acestea reprezintă, din ce în ce mai mult, un teren fertil pentru inegalitate socio-

economică care, împreună cu schimbările climatice, constituie o provocare imediată pentru stabilitate, democrație și pace;

- I. întrucât poziția de lider și influența la nivel mondial la care aspiră UE au fost subminate ca urmare a crizei financiare, a gestionării crizei fără precedent a migrației și refugiaților, a euroscepticismului în creștere, a proliferării crizelor în vecinătatea noastră, a lipsei de coerență în politica externă, a creșterii scepticismului opiniei publice europene privind proiectarea forței în străinătate și a lipsei de autonomie strategică reală a UE, care a dat naștere unei tendințe de a reacționa la evenimente, mai degrabă decât de a le modela; întrucât, cu toate acestea, UE rămâne liderul mondial în ceea ce privește standardele de reglementare;
 - J. întrucât unele democrații occidentale au devenit mai vulnerabile, mai protecționiste și mai orientate spre interior și pendulează spre extreme într-o perioadă în care cooperarea multilaterală este singura modalitate de a răspunde în mod eficient încercărilor la nivel mondial; întrucât unele puteri cum ar fi China sau Rusia caută să umple acest spațiu gol și încearcă să conteste, mai degrabă decât să accepte, guvernarea globală existentă bazată pe dreptul internațional; întrucât aceste din urmă state abordează în mod diferit cooperarea pentru dezvoltare care nu este legată de îmbunătățirile aduse statului de drept sau de alte reforme democratice;
 - K. întrucât Planul comun de acțiune cuprinzător (JCPOA) cu Iranul este o realizare multilaterală semnificativă pe calea către un Orient Mijlociu stabil și pașnic; întrucât decizia Președintelui Trump de retragere din Acordul nuclear cu Iranul și de impunere de sancțiuni secundare asupra întreprinderilor europene care desfășoară activități comerciale legitime cu Iranul este profund regretabilă și subminează suveranitatea economică europeană, evidențiind, astfel, dependența problematică a Europei de sistemul de tranzacționare în dolari; întrucât UE și statele sale membre și-au reafirmat angajamentul față de JCPOA și au adoptat măsuri pentru a proteja interesele economice europene legitime;
 - L. întrucât Statul Islamic, rețeaua Al-Qaida și alte organizații teroriste internaționale reprezintă în continuare o amenințare semnificativă pentru Europa și pentru națiunile lumii;
 - M. întrucât securitatea europeană are la bază ambiția unei autonomii strategice comune, subliniată în cadrul Strategiei globale a Uniunii; întrucât o politică externă comună ambițioasă, credibilă și eficace trebuie să fie sprijinită prin resurse financiare și mijloace adecvate și trebuie să se bazeze pe o abordare coerentă, oportună și consecventă din partea statelor membre ale UE;
1. subliniază că este timpul ca Uniunea Europeană să își ia destinul în mâinile sale; consideră că UE ar trebui să își asume rolul de putere politică și economică suverană deplină în relațiile internaționale, care contribuie la soluționarea conflictelor din întreaga lume și influențează guvernarea la nivel mondial; subliniază, prin urmare, că este necesară o politică externă și de securitate comună veritabilă, bazată pe autonomie strategică și pe integrarea acesteia, inclusiv în ceea ce privește capacitățile, în domeniul industriei și al operațiunilor, pentru a promova interesele noastre comune, precum și principiile și valorile noastre;
 2. este convins că niciun stat membru al UE nu poate răspunde, de unul singur, în mod

eficace, provocărilor mondiale actuale; consideră că, unindu-și forțele în cadrul UE, statele membre pot exercita o influență pe plan mondial pe care nu ar putea-o deține altfel; are convingerea că 28 de state membre care colaborează pentru a găsi poziții coerente și unite, reprezentând 500 de milioane de cetățeni, au un efect de levier mai puternic în negocierile internaționale, în promovarea drepturilor omului și a răspunderii și în instituirea unor reglementări și standarde internaționale politice, democratice, ecologice, sociale și economice; în plus, consideră că, sub protecția modelului social al UE, mondializarea poate reprezenta o oportunitate pentru cetățenii UE, și nu o amenințare, iar acest lucru trebuie să fie comunicat în mod clar și pozitiv de către liderii europeni și naționali;

3. regretă faptul că prea adesea, statele membre acordă prioritate intereselor naționale, indiferent de posibilele consecințe la nivel european, subminând astfel eficacitatea, coerența și eficiența UE și, prin urmare, credibilitatea acesteia ca actor mondial; solicită o mai bună împărțire a responsabilităților, o mai mare solidaritate și o mai bună coordonare între UE și statele membre; reamintește că este necesar ca politicile externe ale Uniunii să fie coerente, atât între ele, cât și cu alte politici cu dimensiune externă, precum și ca acestea să fie coordonate cu partenerii externi; consideră că o bună cooperare între statele membre este esențială pentru a proteja democrația, valorile noastre comune, libertatea și standardele noastre sociale și de mediu; subliniază necesitatea de a extinde cooperarea dintre statele membre, țările partenere și organizațiile internaționale;
4. reamintește că, luând în considerare ansamblul celor 28 de state membre, UE este cea mai mare economie mondială, cu peste o jumătate de miliard de locuitori, iar euro este a doua monedă de rezervă ca importanță; subliniază că, pe baza contribuțiilor colective ale instituțiilor UE și ale fiecărui stat membru, UE este, de asemenea, cel mai important donator de ajutoare pentru dezvoltare din lume;
5. subliniază că abordarea europeană a relațiilor externe se caracterizează prin:
 - promovarea și protejarea valorilor universale precum libertatea, democrația, egalitatea, statul de drept și respectarea drepturilor omului, precum și libertățile fundamentale, inclusiv drepturile minorităților;
 - un angajament în favoarea multilateralismului și a dreptului internațional bazat pe norme, cu sprijinul sistemului ONU și al organizațiilor regionale precum OSCE;
 - punerea accentului pe prevenirea și gestionarea conflictelor, mediere, soluționarea pașnică a conflictelor, edificarea păcii și crearea de instituții;
 - promovarea dezvoltării sustenabile, a ajutorului și a cooperării economice, a comerțului echitabil, a acordurilor ecologice și a surselor alternative de energie;
6. subliniază că UE ar trebui să respecte principiile sale, ale democrației, drepturilor omului și statului de drept, astfel cum sunt consacrate în tratate; subliniază că este important să se evalueze dacă promovarea acestor principii în țările terțe a fost realizată cu succes și dacă pot fi realizate îmbunătățiri suplimentare; subliniază că reputația UE ca promotor al acestor principii ar putea fi susținută numai dacă aceasta se asigură că exact aceste principii sunt protejate și adoptate în toate statele sale membre;

7. încurajează, de asemenea, luarea în considerare a politicii „mai puțin pentru mai puțin” pentru acele țări care dau înapoi din punctul de vedere al guvernării, al democrației și al drepturilor omului; consideră că UE ar trebui să își utilizeze mai eficient instrumentele de politică externă, inclusiv instrumentele comerciale și de dezvoltare, cum ar fi acordurile bilaterale cu țările terțe, atunci când au loc încălcări ale standardelor democratice și ale drepturilor omului, asigurându-se în special că nu se ratifică niciun acord până când nu se respectă criteriile de referință în domeniul drepturilor omului; invită UE și statele membre să adopte ordonanțe în cazurile de avere nejustificată pentru a combate corupția în țările terțe; reamintește că sancțiunile economice constituie un instrument puternic de diplomație coercitivă; ia act de faptul că, în anumite cazuri, pozițiile de politică externă adoptate de Parlamentul European nu sunt urmate de o acțiune la nivelul Uniunii și insistă ca SEAE și Consiliul să țină seama în mai mare măsură de acestea;
8. invită Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), Comisia și statele membre să acționeze în mod strategic prin urmărirea unei abordări integrate și prin utilizarea tuturor mijloacelor de care dispun, inclusiv a instrumentelor comerciale, de dezvoltare, diplomatice, civile și militare din cadrul politicii europene de securitate și apărare (PESC), precum și comunicarea strategică și diplomația publică pentru a întări influența geopolitică și imaginea de ansamblu a UE în lume și a proteja interesele acesteia, inclusiv prin consolidarea suveranității economice și a autonomiei strategice a UE; subliniază rolul complementar pe care îl pot juca în acest proces diplomația ecologică, culturală, academică și alte forme „alternative” de diplomație;
9. solicită să fie puse la dispoziție resurse financiare suficiente pentru acțiunea externă a UE în cadrul următorului cadru financiar multianual (CFM) (2021-2027), iar UE să își concentreze resursele pe prioritățile strategice; reamintește rolul important al instrumentelor financiare externe ale UE în promovarea intereselor de politică externă ale UE; subliniază importanța întăririi coerenței, a eficacității, a capacității de reacție și a flexibilității instrumentelor de finanțare externă; subliniază necesitatea de a implica în mod adecvat Parlamentul în controlul și coordonarea strategică ale instrumentelor; consideră că încercările din ce în ce mai importante din vecinătatea și din afara UE necesită credite mult mai mari pentru acțiuni externe și o întărire considerabilă a misiunilor PSAC;
10. invită SEAE să formeze „coaliții formate în jurul unor probleme specifice” cu țări care împărtășesc aceeași viziune, pentru a promova o ordine internațional bazată pe norme, multilateralismul și comerțul liber și echitabil, precum și să urmărească soluții de cooperare la încercările globale, inclusiv la echilibrul de putere care este în curs de schimbare; invită SEAE să colaboreze cu puterile emergente în ceea ce privește furnizarea de bunuri publice globale, cum ar fi pacea și securitatea, inclusiv prin cooperarea cu privire la operațiunile de prevenire și gestionare a crizelor din întreaga lume, prin atenuarea schimbărilor climatice, inclusiv gestionarea sustenabilă a resurselor naturale, a apei și aerului curate și a pământului nepoluat, precum și în ce privește apărarea și promovarea drepturilor omului și a stabilității financiare; reamintește importanța relațiilor interparlamentare în vederea sprijinirii acestor obiective;
11. condamnă utilizarea repetată de către Rusia a dreptului său de veto în cadrul Consiliului de Securitate al ONU și consideră că acest lucru subminează eforturile internaționale de pace și de soluționare a conflictelor; constată că blocajele din cadrul Consiliului de

Securitate al Organizației Națiunilor Unite împiedică acțiunea comunității internaționale și soluționarea crizelor; solicită încă o dată statelor membre să susțină o reformă a componenței și a funcționării sale; subliniază că UE este hotărâtă să întărească rolul internațional al ONU;

12. ia act de faptul că UE a jucat un rol important în de-escaladarea și soluționarea crizelor de politică externă, și anume atunci când unele state membre au preluat inițiativa sub egida Uniunii în ansamblul său, cum ar fi în cadrul negocierilor în formatul Normandia sau în formatul UE3 + 3 cu Iranul; consideră că, urmărind intensificarea cooperării în materie de securitate și de apărare pe termen lung, crearea, atunci când este cazul, a unor coaliții ad-hoc de state membre care pot interveni rapid pentru a face față crizelor internaționale ar putea face ca acțiunea externă a UE să fie mai flexibilă și mai receptivă pe termen scurt în răspunsul la situațiile schimbătoare, reducând presiunea de a atinge un consens universal între statele membre;
13. salută rolul tot mai important al UE, inclusiv al misiunilor civile și militare din cadrul PSAC în menținerea păcii, prevenirea conflictelor, întărirea securității internaționale și reconstrucția post-conflict ca mijloace de asigurare a unei păci de lungă durată; reamintește succesul crescut al soluționării conflictelor atunci când femeile au un rol oficial în acest proces și solicită ca acestea să participe în mai mare măsură la astfel de misiuni;
14. înțelege că proximitatea amenințărilor determină prioritățile politice; invită, cu toate acestea, toate statele membre să respecte principiul solidarității consacrat în tratate (articolul 80 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) și să ia măsurile necesare pentru a răspunde în comun la criza migrației, la fel cum toate statele membre au reacționat cu solidaritate la provocările pe care le reprezintă o Rusie sigură pe ea și China în chestiuni economice și de securitate; consideră, de asemenea, că crizele actuale au testat dorința statelor membre de a coopera mai eficient pentru abordarea încercărilor comune; solicită mai mult ajutor umanitar și o mai mare asistență pentru populațiile afectate de conflicte;
15. constată că securitatea internă și cea externă sunt din ce în ce mai interconectate; evidențiază necesitatea de a întări reziliența internă a UE la ingerințele externe și de a formula o strategie comună cu partenerii internaționali, în ceea ce privește protejarea atât a infrastructurii esențiale, cât și a instituțiilor fundamentale și a simbolurilor distinctive ale democrațiilor noastre; sprijină Comisia și VP/ÎR în îmbunătățirea în continuare a rezilienței UE, ca parte a unei strategii de reducere a riscurilor, la atacurile teroriste, în special la terorismul jihadist, care reprezintă una dintre principalele încercări cu care se confruntă în prezent siguranța publică în UE, la radicalizare, la migrația ilegală, la utilizarea repetată a armelor chimice, la propagandă, la campaniile de dezinformare online și offline, la încercările Rusiei de a efectua atacuri cibernetice și a interveni în campaniile electorale și în campaniile pentru referendumuri, precum și la alte amenințări hibride, toate necesitând acțiuni de contracarare rapide, hotărâte și coordonate; consideră că ar trebui să fie adoptate toate măsurile posibile pentru a evita orice ingerință în alegerile pentru Parlamentul European din 2019;
16. pune în evidență faptul că parteneriatul transatlantic se confruntă cu un număr semnificativ de încercări și perturbări pe termen scurt, dar că acesta rămâne indispensabil pentru securitatea și prosperitatea de ambele părți ale Atlanticului; regretă retragerea progresivă a SUA din ordinea mondială multilaterală bazată pe norme și

anume retragerea sa din Acordul de la Paris, din JCPOA, din Acordul de parteneriat transpacific (TPP) și din Consiliul ONU pentru Drepturile Omului, oprirea finanțării pentru UNRWA și pentru diverse agenții ale ONU și foruri multilaterale, precum și pentru operațiunile de menținere a păcii, și atacurile sale asupra Curții Penale Internaționale (CPI); invită UE să dea dovadă de unitate, fermitate și proporționalitate în răspunsurile sale la astfel de decizii, să își reafirme sprijinul deplin pentru JCPOA, să asigure rezultate economice tangibile cu Iranul și să protejeze întreprinderile europene care investesc în Iran împotriva sancțiunilor impuse de SUA; în plus, solicită UE să își intensifice eforturile privind diplomația în domeniul schimbărilor climatice și să includă aderarea la Acordul de la Paris în orice acord comercial și de investiții;

17. subliniază că investițiile în stabilitatea și prosperitatea Balcanilor de Vest trebuie să constituie în continuare o prioritate majoră pentru Uniunea Europeană; reafirmă că perspectiva europeană pentru țările din Balcanii de Vest trebuie să ducă la statutul de membru cu drepturi depline a țărilor în cauză, cu condiția îndeplinirii tuturor criteriilor; subliniază că procesul de extindere este bazat pe merite și întemeiat pe condiții stricte și echitabile în concordanță cu aplicarea strictă a criteriilor de la Copenhaga și nu trebuie să depindă de nimic altceva decât de rezultatele concrete obținute de fiecare țară în parte cu privire la chestiuni precum corupția, practicile de spălare a banilor, transparența și independența judiciară; reafirmă importanța, pe parcursul acestui proces, a promovării reformelor necesare pentru o ordine internațională politică și economică de cooperare, întemeiată pe norme, care pune accentul pe statul de drept, pe respectarea drepturilor omului, în special a drepturilor minorităților, pe reconciliere și pe relațiile de bună vecinătate, pe securitate și migrație, pe dezvoltarea socio-economică și sustenabilă, pe transport și pe conectivitatea energiei, precum și pe agenda digitală;
18. recunoaște importanța stabilității vecinătății estice pentru propria stabilitate a Uniunii și încurajează dezvoltarea unor relații din ce în ce mai strânse cu țările Parteneriatului estic; invită Comisia și SEAE să utilizeze în continuare puterea de transformare a UE la frontierele sale estice, întărind acordurile economice și de conectivitate, utilizând acordurile comerciale și de asociere, accesul la piața unică și contactele personale mai strânse, inclusiv prin facilitarea și liberalizarea vizelor atunci când toate condițiile au fost îndeplinite, ca stimulente pentru încurajarea reformelor democratice și adoptarea normelor și standardelor europene; invită, de asemenea, SEAE să monitorizeze procesele democratice din vecinătatea sa directă și să se asigure că progresele democratice nu sunt oprite sau inversate;
19. reiterează angajamentul UE de a sprijini pentru suveranitatea, independența și integritatea teritorială a partenerilor săi; subliniază necesitatea de a aborda toate conflictele înghețate în conformitate cu dreptul, normele și principiile internaționale, de a crește sprijinul acordat rezidenților afectați de conflict, persoanelor strămutate în interiorul țării (PSI) și refugiaților și de a contracara încercările de destabilizare provenite din țările terțe, în special din Rusia; își reafirmă condamnarea anexării ilegale de către Rusia a Crimeii și a intervenției militare a acesteia în estul Ucrainei; solicită să se depună eforturi susținute pentru a asigura punerea în aplicare a acordurilor de la Minsk și solicită ca sancțiunile UE împotriva Rusiei să fie prelungite până când aceasta respectă acordurile de la Minsk; condamnă, de asemenea, continuarea militarizării și deteriorarea securității și a situației umanitare din teritoriile georgiene ocupate Abhazia și Ținvali/Osetia de Sud și invită Rusia să își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul Acordului de încetare a focului din 2008 mediat de UE;

20. reamintește că Marea Mediterană este frontiera dintre unele din cele mai inegale regiuni din lume; reiterează necesitatea urgentă de a stimula dezvoltarea economică și socială echitabilă a bazinului sudic mediteranean și a Africii sub-sahariene și a sprijini țările în combaterea cauzelor profunde ale instabilității, cum ar fi conflictele armate, guvernarea nedemocratică și ineficientă, corupția și schimbările climatice, prin crearea de oportunități economice la nivel local, în special pentru tineri și pentru femei, în special în țările de origine ale migranților, prin colaborarea cu actorii pertinenti de pe teren și prin implicarea comunităților locale; ia act de propunerea președintelui Comisiei, dl Juncker, de a crea o nouă alianță pentru investiții și locuri de muncă sustenabile între Europa și Africa, precum și de inițiativa acestuia vizând să contopească diversele acorduri comerciale Europa-Africa într-un singur acord de liber-schimb între cele două continente, care poate fi încununat de succes numai dacă este prezentat ca un parteneriat economic între egali și dacă poate fi creat un mediu cu adevărat favorabil afacerilor și investițiilor; încurajează UE să utilizeze alte mecanisme ale PEV pentru a crește în continuare cooperarea dintre Uniune, țările partenere din vecinătatea sudică și actorii regionali principali, cu privire la aspecte regionale precum buna guvernare, securitatea, energia și combaterea schimbărilor climatice; își reiterează sprijinul pentru zona UE de stabilizare a PSAC și solicită întărirea acesteia;
21. subliniază că UE trebuie să joace un rol principal în Orientul Mijlociu și în Golful Persic, prin intermediul puterii sale neocoercitive decisive și prin deplina punere în aplicare a tuturor acordurilor de asociere existente; regretă profund decizia luată de guvernul SUA de a muta ambasada americană din Israel de la Tel Aviv la Ierusalim; solicită ca UE să fie o forță motrice în procesul de redresare a unui proces de pace real în Orientul Mijlociu, care să vizeze o soluție bazată pe coexistența a două state; reafirmă înțâietatea procesului de la Geneva condus de ONU în vederea soluționării conflictului din Siria, în conformitate cu Rezoluția 2254 a Consiliului de Securitate al ONU; condamnă sprijinul Rusiei și al Iranului pentru regimul Assad, crimele de război și crimele împotriva umanității comise de acesta și solicită UE și statelor sale membre să depună toate eforturile pentru a pune capăt crimelor împotriva poporului sirian și, mai presus de toate, utilizării armelor chimice împotriva acestuia;
22. condamnă încălcările grave ale dreptului internațional umanitar și al drepturilor omului de către toate părțile implicate în Yemen, inclusiv atacurile generalizate asupra populației civile efectuate de către coaliția condusă de Arabia Saudită și rebelii Houthi; solicită ridicarea imediată a blocadei Yemenului și invită toate părțile la conflict să reia dialogul sub egida ONU și să depună eforturi în vederea unei încetări sustenabile a focului; salută decizia guvernelor Germaniei, Danemarcei și Finlandei de a pune capăt vânzărilor de arme către Arabia Saudită; solicită sancțiuni la nivelul UE împotriva persoanelor responsabile de asasinarea jurnalistului saudit Jamal Khashoggi;
23. evidențiază faptul că întărirea securității regionale în regiunea indo-pacifică este deosebit de importantă pentru interesele UE și ale statelor sale membre; solicită tuturor părților în cauză din regiune să își soluționeze neînțelegerile prin mijloace pașnice și să se abțină de la adoptarea unor măsuri unilaterale pentru schimbarea statu-quoului, inclusiv în Marea Chinei de Est și în Marea Chinei de Sud, pentru a garanta securitatea regională; încurajează reluarea rapidă a discuțiilor bilaterale între China și Taiwan și își reafirmă sprijinul pentru participarea semnificativă a Taiwanului în organizații, mecanisme și activități internaționale; sprijină măsurile vizând aprofundarea relațiilor dintre Uniunea Europeană, statele sale membre și partenerii săi din Asia și încurajează cooperarea economică, diplomatică și în materie de securitate;

24. în urma recentelor alegeri prezidențiale și parlamentare din regiune, își reafirmă angajamentul de a continua edificarea unor relații puternice cu țările Americii Latine, promovând apărarea democrației, statul de drept și drepturile omului ca piatră de temelie pentru o integrare și o cooperare mai aprofundată; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la lipsa de respect pentru democrație, drepturile omului și statul de drept în Cuba, Nicaragua și Venezuela; ia act cu îngrijorare de rezultatele alegerilor din Brazilia și își exprimă speranța că noul guvern va respecta orientarea democratică și statul de drept; salută eforturile depuse de toate părțile în cauză în cadrul procesului de pace din Columbia; își reafirmă sprijinul deplin pentru acest proces de pace și pentru punerea sa efectivă în aplicare;
25. consideră că, în ciuda importanței lor, puterea necoercitivă și întărirea instituțiilor nu pot fi suficiente, ele singure, pentru a exercita o influență într-o lume în care raporturile de forță și puterea coercitivă sunt tot mai semnificative; consideră că eficacitatea politicii externe a UE va depinde în cele din urmă, în mare măsură, de o combinație eficace de instrumente de putere coercitive și necoercitive, incluzând dialogul deschis, de capacitatea acestora de a constitui un exemplu și de resursele și capacitățile care o sprijină, inclusiv resurse financiare adecvate, un multilateralism eficace, o combinație de putere necoercitivă și putere coercitivă convingătoare, gruparea capacităților militare și disponibilitatea statelor membre de a ceda autoritatea decizională în acest context, precum și de a colabora cu NATO și cu alte țări care împărtășesc aceeași viziune;
26. salută intensificarea cooperării în materie de apărare dintre statele membre ale UE și măsurile luate pentru a spori autonomia militară a UE, și anume înființarea unui centru european unic de comandă la Bruxelles pentru misiunile militare europene de instruire și eliminarea obstacolelor existente în calea desfășurării grupurilor tactice de luptă ale UE; consideră că instituirea unei cooperări structurate permanente (PESCO) în domeniul proiectelor de apărare și procesul anual coordonat de reexaminare privind apărarea (CARD) vor ajuta statele membre să își aprofundeze cooperarea în materie de apărare și să își cheltuiască mai eficient bugetele pentru apărare; salută propunerea VP/ÎR pentru Instrumentul financiar european pentru pace și noul cadru pentru misiunile civile din cadrul PSAC, precum și angajamentul de a avansa cu mobilitatea militară pentru a promova autonomia strategică europeană, inclusiv prin intermediul Inițiativei Europene de Intervenție; consideră că dezvoltarea unei industrii puternice a apărării întărește independența tehnologică a UE, inclusiv prin promovarea unei piețe unice pentru produsele de securitate cibernetică, pentru care capacitățile UE trebuie să crească;
27. consideră că capacitatea de a trimite experți civili și forțe militare în conflictele din întreaga lume, în vederea promovării păcii și a stabilității, este o condiție prealabilă esențială pentru a deveni o putere politică credibilă, capabilă să structureze prevenirea conflictelor armate, asigurarea respectării acordurilor de pace și stabilizarea situațiilor fragile de după conflicte; invită SEAE și statele membre să dezvolte capacități civile și militare suficiente care să acopere întregul spectru de capacități terestre, aeriene, spațiale, maritime și cibernetice, și să depună eforturi în vederea elaborării unui instrument obligatoriu din punct de vedere juridic privind sistemele de arme pe deplin autonome, pentru a apăra obiectivele tratatului; subliniază importanța cooperării în curs dintre Uniunea Europeană și NATO, astfel cum se subliniază în Strategia globală a UE și în declarația comună UE-NATO; subliniază că promovarea în continuare a uniunii apărării ar trebui să completeze obiectivele relațiilor externe ale UE;

28. subliniază că elaborarea unor noi formate, cum ar fi un Consiliu de Securitate al UE, susținute de cancelarul Merkel și de președintele Macron, și a unor noi mijloace de coordonare mai strânsă în cadrul UE, precum și cu autoritățile internaționale, ar putea înlesni un proces decizional mai eficient pentru PESC; consideră că, odată cu crearea unor astfel de structuri, ar trebui instituite mecanisme pentru a asigura controlul democratic al acestora;
29. sprijină organizarea unei dezbateri în cadrul UE privind noi formate, incluzând propunerea formulată de președintele Comisiei, dl Juncker, în discursul său privind Starea Uniunii din 12 septembrie 2018, de a trece la votul cu majoritate calificată (VMC) în domeniile specifice ale PESC, în care, în prezent, tratatele impun unanimitate, în special în chestiunile legate de drepturile omului, de sancțiuni și de misiuni civile; încurajează statele membre să examineze mijloace prin care acestea pot să acționeze mai eficace în contextul PESC și al PSAC; consideră că utilizarea VMC ar permite UE să acționeze mai ferm, mai rapid și mai eficace; invită Consiliul European să preia această inițiativă prin utilizarea clauzei-pasarelă [articolul 31 alineatul (3) din TUE]; încurajează Consiliul European să ia în considerare extinderea votului cu majoritate calificată la alte domenii ale PESC, ca parte a unei dezbateri mai largi privind utilizarea votului majoritar pentru politicile UE; recunoaște necesitatea de a căuta soluții creative pentru cooperarea viitoare dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit în domeniul PESC și PSAC, ținând seama de principiile stabilite în rezoluția sa din 14 martie 2018 referitoare la cadrul viitoarelor relații dintre UE și Regatul Unit;
30. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și statelor membre.